

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการใช้หลักคำพ้องเสียงเพื่อค้นหาชุดอักษรภาษาไทยที่ออกเสียงเหมือนกัน ได้ศึกษาลักษณะคำพ้องเสียงในภาษาไทยจากคำราชาไมยากรณไทยต่าง ๆ และได้ศึกษาลักษณะการใช้ชวค้เค็ทชในภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาค้ค้แปลงและประกบค้ค้กับชวค้เค็ทชภาษาไทยตามกลุ่มของพยัญชนะพ้องเสียงในภาษาไทยที่จ้ค้ไว้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้แนะนำวิธีการจ้ค้กลุ่ม 2 วิธี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีสร้างรหัสไทยให้รหัสแก่ชื่อและนามสกุลค้ค้กันไปเลย และใช้โปรแกรมทดสอบ ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้เป็นรายชื่อนิสิตชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2522 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีรายชื่อทั้งสิ้น 2,925 ชื่อ

ผลจากการทดสอบปรากฏว่า เมื่อใช้การจ้ค้กลุ่มที่ 1 และการจ้ค้กลุ่มที่ 2 สร้างรหัส และใช้ขนาดของรหัสตั้งแต่ 3 ถึง 10 เป็นรหัสสำหรับค้นหา พบว่าการจ้ค้กลุ่มที่ 2 จะให้ผลการค้นหาดีกว่าและถูกต้องกว่า และจากการพิจารณาสถิติและกราฟที่แสดงไว้ในบทที่ 4 การใช้ขนาดของรหัสเป็น 7 ของการจ้ค้กลุ่มที่ 2 เป็นขนาดของรหัสที่เหมาะสมและดีที่สุดของการทดสอบนี้ คือจะให้โอกาสที่ค้นพบข้อมูลได้ถูกต้องสูง จำนวนข้อมูลที่ซ้ำกันออกมามีน้อย และโอกาสที่ค้นหาข้อมูลไม่พบมีน้อย แต่จากการพิจารณาเฉพาะค้ค้หนึ่งค้ค้ใดโดยไมพิจารณาถึงจ้ค้รวมแล้ว ขนาดความยาวของรหัสน้อยจะทำให้โอกาสที่ค้นหาข้อมูลไม่พบมีน้อย แต่จะมีจำนวนชื่อที่รหัสซ้ำกันออกมามากมาย ถ้าขนาดความยาวของรหัสมากจะทำให้โอกาสที่ค้นหาข้อมูลไม่พบมากขึ้น แต่จำนวนชื่อที่ซ้ำกันออกมาจะน้อยลง และโอกาสที่จะได้ชื่อออกมา 1 ชื่อถูกต้องจะมีมากขึ้นจนถึงจุดหนึ่งคือเมื่อขนาดของรหัสเป็น 7 แล้วหลังจากนั้นจะได้ชื่อออกมา 1 ชื่อถูกต้องน้อยลง

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นการวิจัยเพื่อแนะนำแนวทางเท่านั้น ถ้าจะนำไปปรับปรุงเพื่อใช้กับงานจริงให้ได้ผลถูกต้องยิ่งขึ้น ควรพิจารณาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

1) เพิ่มจำนวนข้อมูลในการทดสอบ ถ้าหากว่าจำนวนข้อมูลที่ใช้ในงานจริงมีขนาดใหญ่มาก ควรจะทำการสุ่มตัวอย่างรายชื่อที่จะใช้ค้นหาเป็นหลาย ๆ ชุดและเพิ่มจำนวนข้อมูลในแฟ้มข้อมูลให้มากขึ้น และทำการเปรียบเทียบผลการค้นหาข้อมูลตามที่ผู้วิจัยได้ทำไว้ในบทที่ 4 ซึ่งจะช่วยให้ได้ขนาดของรหัสที่เหมาะสมกับการใช้งานจริง ๆ ซึ่งอาจจะเท่ากับ 7 ตามการวิจัยครั้งนี้ก็ได้ แต่ถ้าได้มีการเปรียบเทียบหลาย ๆ ชุดแล้วจะทำให้ผลสรุปในการกำหนดรหัสนั้นได้รอบคอบประโยชน์สูงสุด

2) เพิ่มขั้นตอนในการทำตัวเค้กซ์ โดยใช้วิธีการออกเสียงตามหลักการอ่านคำในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีประสิทธิภาพดีขึ้น แต่อาจจะเสียค่าใช้จ่ายในการแปลงรหัสคอนสร้างแฟ้มข้อมูลสูงกว่า และจะเปลืองเนื้อที่ในตัวกลางเก็บข้อมูลมากกว่า ซึ่งวิธีที่จะแนะนำมีดังนี้ คือ

ก) ในแฟ้มข้อมูลจะเก็บชื่อไว้ 2 ชื่อคือ ชื่อที่ใช้จริง และชื่อที่เป็นคำอ่านตามหลักการอ่านคำภาษาไทย เช่น

ชื่อที่ว่า เบญจวรรณ ปราโมชกุล

อ่านตามหลักการอ่านคำภาษาไทยได้ว่า เบ็นจะวัน ปราโมชกุล

ชื่อที่เก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลจะมีทั้งชื่อที่เป็นคำอ่านตามหลักการอ่านคำภาษาไทยและชื่อที่ใช้จริง ดังนี้คือ

ชื่อที่เป็นคำอ่าน	ชื่อที่ใช้จริง
เบ็นจะวัน ปราโมคกุน	เบญจวรรณ ปราโมชกุล
ชานชัย ชัยสารวิโชค	ชานุชัย ชัยสัมฤทธิ์โชค
บุคจะวัน พระนิคไนทัย	บุคจวินทร์ พัสโลทัย
บันยา จิตพูนกุศล	ปัญญา จิตกัญกุลกุล
พิมวะลัย สุทอนพค	พิมพัลลัย สุนทรพจน์

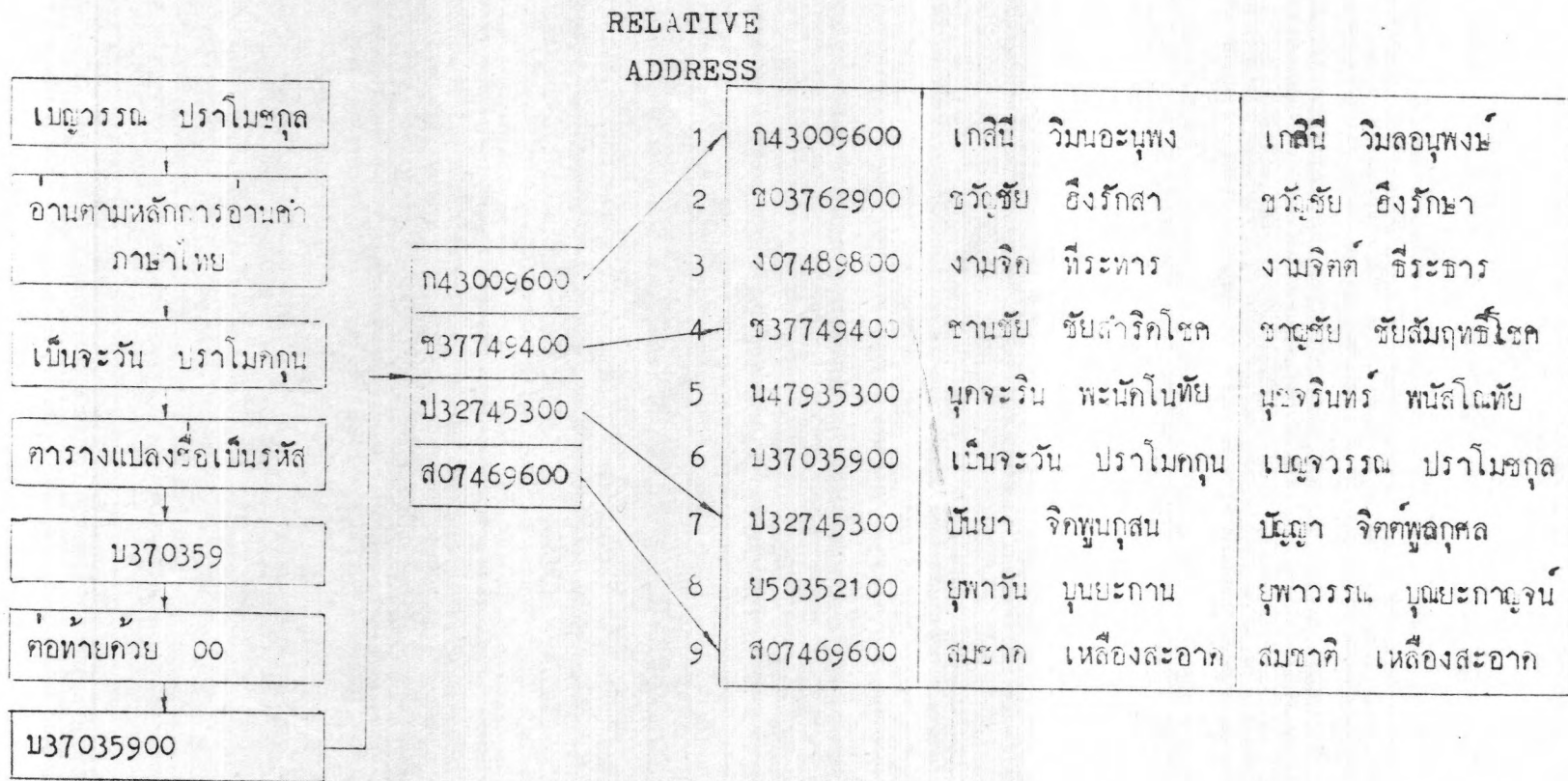
ข) จากชื่อที่เป็นคำอ่านนั้นนำมากำหนดรหัสตามวิธีการจิกกลุ่มที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ซึ่งจะจิกเก็บในแฟ้มข้อมูล ดังนี้

รหัส	ชื่อที่เป็นคำอ่าน	ชื่อที่ใช้จริง
ข377494	ชานชัย ชัยสารวิโชค	ชานุชัย ชัยสัมฤทธิ์โชค
น479353	บุคจะวัน พระนิคไนทัย	บุคจวินทร์ พัสโลทัย
บ370359	เบ็นจะวัน ปราโมคกุน	เบญจวรรณ ปราโมชกุล
ป327453	บันยา จิตพูนกุศล	ปัญญา จิตกัญกุลกุล
พ009438	พิมวะลัย สุทอนพค	พิมพัลลัย สุนทรพจน์

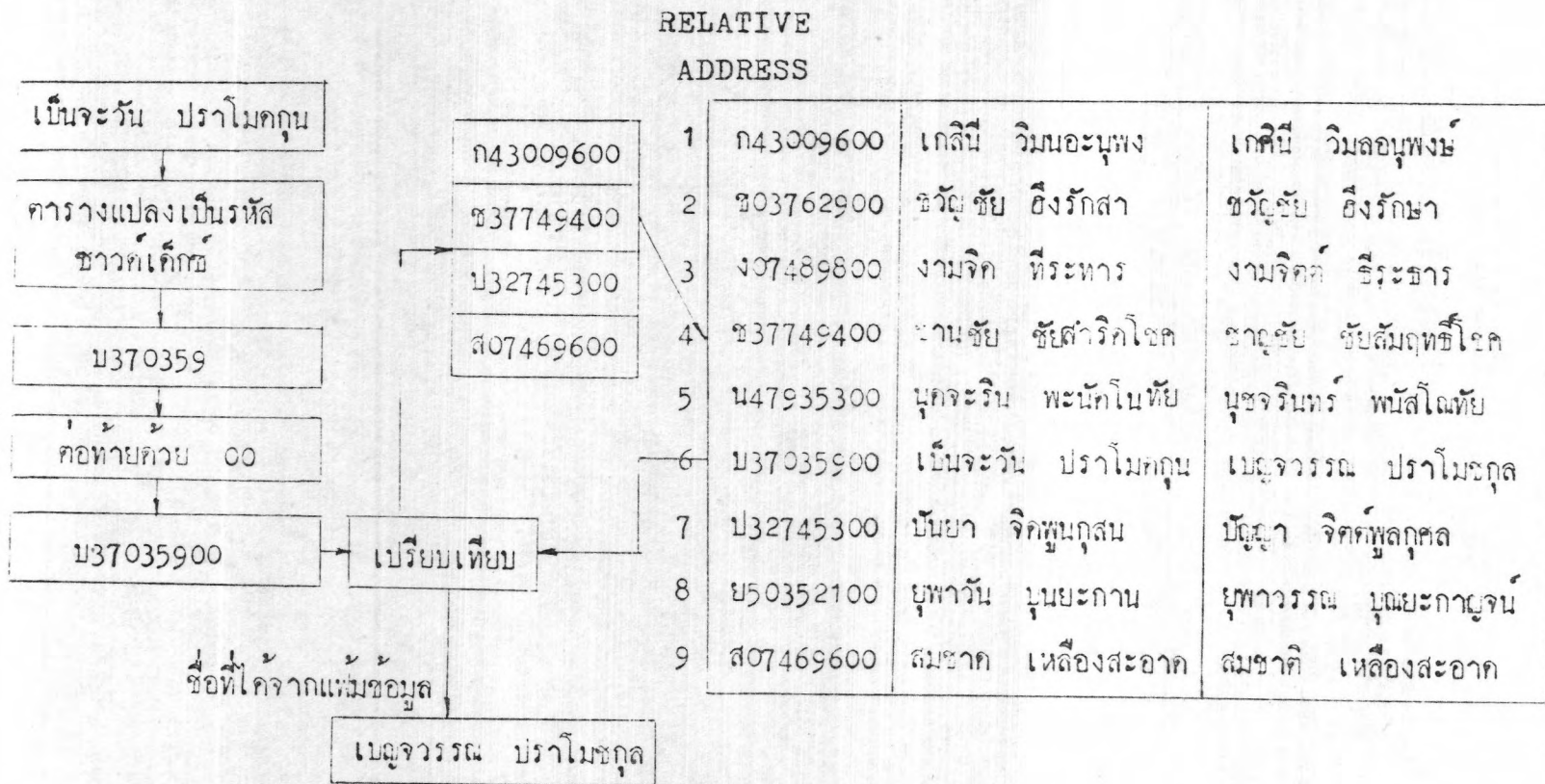
ค) ในการค้นหาข้อมูล จะนำชื่อที่เป็นคำอ่านมาใช้ในการค้นหาเสมอ เช่น ถ้าต้องการค้นหาชื่อ เบญจวรรณ ปราโมชกุล ซึ่งอ่านออกเสียงได้เป็น เบ็นจะวัน ปราโมคกุน เพราะจะนำชื่อที่จะนำเข้าไปเพื่อค้นหาจะใช้ เบ็นจะวัน ปราโมคกุน

ตัวอย่างการสร้างแฟ้มข้อมูลแบบค่อเบื้องต้นมีดังนี้ ตามวิธีการที่แนะนำได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.2 ก ซึ่งแสดงการเก็บระเบียบของชื่อตั้งที่เป็นคำอ่านตามหลักการอ่านคำภาษาไทย และชื่อที่ใช้จริง โดยมีรหัสตัวอักษรเป็นรหัสสำหรับค้นหา

ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลแบบค่อเบื้องต้นมีดังนี้แสดงไว้ในรูปที่ 5.2 ข ซึ่งเป็นการค้นหาข้อมูลชื่อ เบญจวรรณ ปราโมชกุล

รูปที่ 5.2 ก การสร้างแฟ้มข้อมูลแบบคอตเนื่องมีดังนี้

รูปที่ 5.2 ข ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลจากแหม่มข้อมูลแบบค่อเนื่องมีคี่ชนี้

จากวิธีการที่เสนอแนะนี้ จะเห็นว่าในการค้นหาเราใช้ชื่อที่เป็นคำอ่านเข้าไปค้นหาเลย และจะมีโปรแกรมแปลงรหัสตามการจัดกลุ่มที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 นั้นจะเห็นได้ว่าการทำความเข้าใจวิธีการที่เสนอแนะนี้ โอกาสที่จะค้นหาข้อมูลไม่พบบ่อยมากหรือแทบไม่มีเลย

เนื่องจากว่าในชื่อแต่ละชื่อไม่ว่าจะเขียนต่างกันอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าเป็นชื่อเดียวกันแล้วย่อมจะมีการอ่านออกเสียงเป็นเสียงเดียวกันซึ่งสะกดเป็นคำอ่านตามหลักการอ่านคำภาษาไทยได้แบบเดียวกันเท่านั้น และนอกจากนี้เรายังใช้การจัดกลุ่มช่วยอีกชั้นหนึ่งเพื่อกรณีที่ใช้พยัญชนะแทนคำอ่านนิก ยิงทำให้การค้นหาข้อมูลไม่พบบ่อยลงหรือแทบไม่มีเลย ถึงแม้ว่าการเก็บข้อมูลในแฟ้มข้อมูลจะเปลี่ยนเนื้อที่มากกว่าวิธีที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ก็ตามแต่ถ้าต้องการความถูกต้องมากจริง ๆ ก็น่าจะใช้วิธีที่แนะนำนี้ได้

สำหรับเรื่องขนาดของรหัสนั้นก็ใช้ได้เช่นเดียวกับ 2 วิธีแรก คืออาจจะใช้รหัสความยาวของรหัสเป็น 7